

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Lipertem ve věci žalobce **Českomoravská investiční a.s.**, se sídlem Brno, Bartošova 1833/6, IČ 49969854, zast. Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem Ostrava, Mariánské Hory, 28. října 219/438, proti žalovaným **1) TOBA TRADE s.r.o.**, se sídlem Ostrava, Radvanice, Ludvíkova 1351/16, IČ 26860414, zast. JUDr. Světlanou Vargovou, advokátkou se sídlem Ostrava, Musorgského 14 **2) Správa železniční dopravní cesty, s.o.**, se sídlem Praha 8 – Karlín, Prvního pluku 367/5, IČ 70994234, o určení neplatnosti kupní smlouvy a určení vlastnického práva, **t a k t o :**

- I. Žaloba na určení, že kupní smlouva uzavřená mezi organizací Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, jako prodávajícím na straně jedné, a společností TOBA TRADE s.r.o., jako kupujícím na straně druhé, předmětem které je převod vlastnického práva k nemovitostem dosud zapsaným na listu vlastnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a sice k (i) budově č.p. 236, rodinný dům, část obce Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo St. 318, (ii) pozemku parcelní číslo St. 318, zastavěná plocha a nádvoří, je neplatná, **se zamítá.**
- II. Žaloba na určení, že vlastníkem nemovitostí dosud zapsaných na listu vlastnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a sice k (i) budově č.p. 236, rodinný dům, část obce Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo St. 318, (ii) pozemku parcelní číslo St. 318, zastavěná plocha a nádvoří, je Česká republika s právem hospodaření s majetkem státu pro Správu železniční dopravní cesty, státní organizaci, sídlem Praha 8, Karlín, Prvního pluku 367/5, IČ 70994234, **se zamítá.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 1 náklady řízení ve výši 29.405,85 Kč k rukám zástupce žalovaného č. 1 do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobce a žalovaná č. 2 nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal určení, že kupní smlouva uzavřená mezi žalovaným č. 2 jako prodávajícím a žalovaným č. 1 jako kupujícím, předmětem které je převod vlastnického práva k nemovitostem dosud zapsaným na listu vlastnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a sice k (i) budově č.p. 236, rodinný dům, část obce Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo St. 318, (ii) pozemku parcelní číslo St. 318, zastavěná plocha a nádvoří je neplatná, a že vlastníkem je Česká republika s právem hospodaření s majetkem státu pro žalovaného č. 2.

Žalobce jako neúspěšný zájemce o koupi nemovitostí patřících státu uvedl, že v prosinci 2006 byla uzavřena mezi žalovaným č. 2 jako prodávajícím a žalovaným č. 1 jako kupujícím kupní smlouva o prodeji předmětných nemovitostí. Tato smlouva je však absolutně neplatná ve smyslu ustanovení § 39 o.z. z důvodů, že došlo k porušení ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a z důvodu, že proces výběru nejvhodnější nabídky byl zcela v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku. Uzavření smlouvy předcházelo vyhledání zájemců o koupi, jež pro druhého žalovaného prováděla společnost EURO REALITY GROUP s.r.o. Toto vyhledání zájemce však podle žalobce neproběhlo v souladu se zákony, zejména proto, že nebylo transparentní. Naléhavý právní zájem žalobce spatřuje v ochraně žalobcova práva k nabytí vlastnictví v situaci, kdy se žalobce měl stát vlastníkem majetku.

Oba žalovaní navrhli zamítnutí žaloby, neboť žaloba je nedůvodná, skutkovým vyličením ani důkazy nepodložená, navíc žalobce nemá na určení neplatnosti kupní smlouvy naléhavý právní zájem. Dle jejich vyjádření žalobce nesplnil podmínky, které si 2. žalovaný stanovil. Ty splnil pouze 1. žalovaný, s kterým pak byla uzavřena kupní smlouva. Žalobce navrhoval jiný způsob prodeje nemovitostí, a to postupným uzavíráním kupních smluv. Neměl doloženu požadovanou hotovost ke koupi nemovitostí a nebyl schopen koupit nemovitosti do termínu stanoveném 2. žalovaným.

Soud nejprve zkoumal, zda je na podané určovací žalobě dán naléhavý právní zájem ve smyslu ustanovení § 80 písm. c) OSŘ. Podle ustanovení § 80 písm. c) OSŘ lze návrhem na zahájení řízení uplatnit, aby bylo rozhodnuto i o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem.

Předpoklad úspěšnosti žaloby o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, po procesní stránce spočívá v tom, že účastníci mají věcnou legitimaci a že na požadovaném určení je naléhavý právní zájem. Věcnou legitimaci v řízení o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, má ten, kdo je účasten právního vztahu nebo práva, o něž v řízení jde, nebo jehož právní sféry se sporný právní vztah nebo sporné právo týká. Naléhavý právní zájem na určení právního vztahu nebo práva je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce, nebo kde by se bez tohoto určení stalo jeho právní postavení nejistým; žaloba domáhající se určení nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat na splnění povinnosti. Určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení žalobce dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva; není proto opodstatněna tam, kde právní vztah nebo právo již byly porušeny a kde je proto právním prostředkem ochrany právního vztahu nebo práva žaloba na plnění. V případě, kdy lze žalovat na splnění povinnosti, může však být naléhavý právní zájem na určení dán tehdy, jestliže se určovací žalobou vytvoří pevný právní základ pro právní vztahy účastníků sporu a předejde se tak případným dalším žalobám na plnění nebo jestliže žaloba na plnění neřeší a ani nemůže řešit celý obsah a dosah sporného právního vztahu nebo práva.

Podle rozhodnutí uveřejněném ve Sb. ÚS sv. 3 č. 35 s. 261: O naléhavý právní zájem může zásadně jít jen tehdy, jestliže by bez soudem vysloveného určení, že právní vztah nebo

právo existuje, bylo buď ohroženo právo žalobce nebo by se jeho právní postavení stalo nejistým, což – řečeno jinými slovy – znamená, že buď musí jít u žalobce o právní vztah (právo) již existující (alespoň v době vydání rozhodnutí) nebo o takovou jeho procesní, případně hmotněprávní situaci, v níž by objektivně v již existujícím právním vztahu mohl být ohrožen, případně pro nejisté své postavení by mohl být vystaven konkrétní újmě.

Z uvedeného vyplývá, že určovací žalobu může podat i osoba, která není účastna vztahu, o nějž v řízení jde, avšak jen za uvedených podmínek, totiž za předpokladu, že je zde nějaké její právo ohrožené. Žalobce by po vydání požadovaného rozsudku nemohl uplatňovat žádné své právo, rovněž není jeho postavení nejisté. Pro žalobce by vyhovující rozsudek o určení neplatnosti kupní smlouvy mohl mít pouze ten přínos, že by v budoucnu mohl získat určitou příležitost sporný majetek nabýt, 2. žalovaný však nikdy nebude mít povinnost uzavřít s žalobcem kupní smlouvu, tu by mohl uzavřít s třetí osobou a žalobce by se opětovně domáhal určení neplatnosti kupní smlouvy. K tomuto však není určovací žaloba určena. Žalobu tak soud zamítl pro nedostatek naléhavého právního zájmu žalobce.

Co se týče návrhu na určení, že vlastníkem nemovitostí dosud zapsaných na listu vlastnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a sice k (i) budově č.p. 236, rodinný dům, část obce Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo St. 318, (ii) pozemku parcelní číslo St. 318, zastavěná plocha a nádvoří, je Česká republika, soud dospěl k závěru, že zde není naléhavý právní zájem na tomto určení, neboť řízení na vklad vlastnického práva pro prvou žalovanou na základě napadené smlouvy bylo přerušeno. Vlastníkem je tak dosud žalovaný č. 2 a tímto určením a vyhověním návrhu žalobce by nedošlo ke změně vlastnictví v katastru nemovitostí.

K námitce žalobce, že je jeho postavení shodné s postaveními účastníků vedených v řízení pod sp.zn. 2 Cdon 824/97, 30 Cdo 1571/2006 a 30 Cdo 2509/2006 soud zastává názor, že tyto věci dopadají na odlišnou situaci, než je ta, která je předmětem tohoto řízení. Předmětná judikatura se týká porušení povinnosti obce zveřejnit záměr převést nemovitý majetek obce podle dřívějšího zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), a Nejvyšší soud dospěl k závěru, že převodní smlouva uzavřená bez zveřejnění záměru je (pro obcházení zákona ve smyslu § 39 obč. zák.) absolutně neplatná. V rozsudku ze dne 27. 10. 1999, sp. zn. 2 Cdon 824/97, uveřejněném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 9/2001, pak Nejvyšší soud judikoval, že „neúspěšný účastník nabídkového řízení, kterému bylo podle žalobních tvrzení znemožněno účastnit se nabídkového řízení o prodeji obecního majetku, pro tvrzené porušení povinností orgány obce, má naléhavý právní zájem na určení, že smlouva o převodu nemovitostí ve vlastnictví obce, kterou obec uzavřela s jiným zájemcem o koupi, je neplatná [§ 80 písm. c) o. s. ř.]“. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Nejvyšší soud dále uvedl, že „okolnost, že záměr převést nemovitý majetek obce nebyl zveřejněn vůbec, umožňuje zpochybnit platnost smlouvy všem potenciálním zájemcům o převod nemovitého majetku obce, kteří se pro porušení povinnosti podle citovaného ustanovení o tomto záměru ani nedozvěděli (nemohli dozvědět)“. Kdežto v projednávané věci se prodává majetek státu. Právní řád počítá s přímým prodejem státního majetku vybrané osobě, viz § 22 odst. 1 z.č. 219/2000 Sb., nebo § 10 odst. 1 z.č. 92/1991 Sb. Na prodej předmětných nemovitostí nebyla vyhlášena veřejná soutěž. Veřejná soutěž byla vyhlášena pouze na zprostředkovatele prodeje nemovitostí. Žalobce měl možnost předložit svoji nabídku, učinil tak, avšak nesplnil podmínky, které si vytyčil 2. žalovaný. Jeho postavení je tak zcela diametrálně odlišné od postavení účastníků ve věcech, o kterých rozhodoval Nejvyšší soud v Brně pod sp.zn. 2 Cdon 824/97, 30 Cdo 1571/2006 a 30 Cdo 2509/2006.

Zamítá-li soud určovací žalobu pro nedostatek naléhavého právního zájmu na takovém určení, je vyloučeno, aby se současně zabýval také věcí samou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 OSŘ. Žalovaní byli ve sporu úspěšní. Žalovaný č. 2 se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Soud proto přiznal pouze žalovanému č. 1 náhradu nákladů za právní zastoupení a to: odměnu ve výši 20.000,-- Kč dle § 5 písm. b) vyhl. č. 484/2000 Sb. 3x 300,-- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl.č. č. 177/1996 Sb. , dle § 14 14 půlhodin po 100,-- Kč za promeškaný čas, cestovné z Ostravy do Ústí nad Orlicí a zpět 2x 205km po 5,88 Kč/1 km, 19% DPH, celkem 29.405,85 Kč.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ústí nad Orlicí dne 25. července 2007

Mgr. Tomáš Lipert
samosoudce

Číslo jednací: 19Co 557/2007-173

17. 03. 2008

Číslo jednací: 19Co 557/2007-173

17. 03. 2008

Číslo jednací: 19Co 557/2007-173

17. 03. 2008

25 / 2007-173

Tato rozhodnutí nabyla právní moci dne
OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ
dne 31. března 2008

27.3.2008

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sladkovské a soudců JUDr. Miluše Krejzlíkové a Viktora Kuči ve věci žalobce: **Českomoravská investiční, a.s.**, se sídlem v Brně, Bartošova 1833/6, IČ: 49969854, zastoupeného Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem v Ostravě, Mariánské Hory, 28.října 219/438, proti žalovanému: **1) TOBA TRADE, s.r.o.**, se sídlem Ostrava, Radvanice, Ludvíkova 1351/16, IČ: 26860414, zastoupenému JUDr. Světlanou Vargovou, advokátkou se sídlem v Ostravě, Musorgského 14, a **2) Správa železniční dopravní cesty, s.o.**, se sídlem v Praze 8, 1.pluku 367/5, IČ: 70994234, o určení neplatnosti kupní smlouvy a určení vlastnického práva, k odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 25.7.2007, č.j. 7C 25/2007-134, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen nahradit 1.žalovanému na nákladech odvolacího řízení 29.459,- Kč k rukám JUDr. Světlany Vargové do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen nahradit 2.žalovanému na nákladech odvolacího řízení 28,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu na určení, že kupní smlouva uzavřená mezi organizací Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, jako prodávajícím na straně jedné a společností TOBA TRADE, s.r.o., jako kupujícím na straně druhé, předmětem které je převod vlastnického práva k nemovitostem dosud napsaným na listu vlatnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a to k budově čp. 236, rodinný dům, část obec Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo 318, pozemku parcelní č. 318, zastavěná plocha a nádvoří, je neplatná (výrok I). Zároveň okresní soud zamítl žalobu na určení, že vlastníkem nemovitostí dosud zapsaných na listu vlastnictví č. 69 vedeném pro katastrální území a obec Třebovice, a sice budovy čp. 236, rodinný dům, část obce Třebovice, situované na pozemku parcelní číslo 318, pozemku parcelní č. 318, zastavěná plocha a nádvoří, je Česká republika s právem hospodaření s majetkem státu pro Správu železniční dopravní cesty, státní organizaci, se sídlem v Praze 8, Karlín, 1.pluku 367/5, IČ: 70994234 (výrok II). Žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému č. 1 náklady řízení ve výši 29.459,- Kč k rukám zástupce prvního žalovaného (výrok III) do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III) a rozhodl, že žalobce a 2. žalovaný nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV).

V odůvodnění rozsudku okresní soud dospěl k závěru, že žalobce nemá na požadovaných určeních naléhavý právní zájem a již z tohoto důvodu není žaloba opodstatněna. V této souvislosti zejména uvedl, že druhý žalovaný je stále vlastníkem nemovitostí, neboť řízení na vklad vlastnického práva pro prvního žalovaného bylo přerušeno. Vyhověním žalobě by tedy nedošlo ke změně vlastnictví v katastru nemovitostí.

Žalobce v odvolání vytýkal okresnímu soudu nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení. Poukazoval zejména na to, že má naléhavý právní zájem na požadovaných určeních a okresní soud se měl věci zabývat meritorně. Okresní se však vůbec nezabýval okolnostmi, za nichž byly nemovitosti prodány druhým žalovaným prvnímu žalovanému. Navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

První a druhý žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobce navrhli potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Poukázali zejména na to, že žalobce nesplnil nastavené podmínky prodeje a neprokázal v termínu, že má k dispozici nabízenou částku.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení jeho vyhlášení předcházející z hlediska uplatněných odvolacích důvodů (§ 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř.), aniž by však byl tímto rozsahem vázán (§ 212a odst. 1 o.s.ř.) a z úřední povinnosti přezkoumal řízení před soudem I. stupně i z toho hlediska, zda netrpí některou z vad uvedených v § 229 odst. 1 a 2 písm. a), b), případně, zda netrpí jinými vadami, které by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 212a odst. 5 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Podle § 80 písm. c) o.s.ř. lze žalobou (návrhem na zahájení řízení) uplatnit, aby bylo rozhodnuto o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na tom naléhavý právní zájem. Podle ustálené judikatury soudu naléhavý právní zájem na určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je dán zejména tam, kde by bez tohoto určení bylo ohroženo právo žalobce nebo kde by se bez tohoto určení jeho právní postavení stalo nejistým. Žaloba o

určení ve smyslu ust. § 80 písm. c) o.s.ř. není opodstatněna tehdy, má-li požadované určení jen povahu předběžné otázky ve vztahu k posouzení, zda tu je či není právní vztah nebo právo, a to zejména tehdy, jestliže taková předběžná otázka neřeší nebo nemůže (objektivně vzato) řešit celý obsah nebo dosah sporného právního vztahu nebo práva. Stav ohrožení práva žalobce nebo nejistota v jeho právním postavení se totiž v takovém případě neodstraní toliko tím, že bude vyřešena předběžná otázka, z níž bez dalšího právní vztah (právo) významný pro právní poměr účastníků ještě nevyplývá, ale až určením, zda tu právní vztah nebo právo je či není. Jestliže například právní otázka platnosti či neplatnosti smlouvy má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu (např. vlastnictví), není zpravidla dán naléhavý právní zájem na určení této předběžné otázky, lze-li žalovat přímo o určení existence práva nebo právního vztahu. Naléhavý právní zájem žalobce na požadovaném určení je třeba zkoumat se zřetelem ke konečnému smyslu rozhodnutí, jehož vydání se žalobce domáhá, tedy zápisu do katastru nemovitostí. Jde o otázku, zda rozsudek o určení neplatnosti smlouvy, jejímž předmětem jsou nemovitosti, může být podkladem pro zápis do katastru nemovitostí. Z tohoto hlediska rozhodnutí o určení neplatnosti smlouvy nepostačuje. Rozhodnutí o určení neplatnosti kupní smlouvy by totiž nemohlo být podkladem pro záznam vlastnického práva podle § 7 odst. 1, 2 ve spojení s ust. § 1 odst. 1 zák. č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

Určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení žalobce dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva. Není proto opodstatněna tam, kde právní vztah nebo právo již byly porušeny.

Krajský soud se ztotožňuje se závěrem okresního soudu, že žalobce nemá na požadovaných určeních naléhavý právní zájem. Pokud jde o určení neplatnosti kupní smlouvy, je třeba uvést, že vyhovění žalobě v této části by nemělo za následek změnu zápisu v katastru nemovitostí, resp. posouzením platnosti či neplatnosti této smlouvy by se soud mohl zabývat pouze jako otázkou předběžnou. Krajský soud ve shodě s okresním soudem dospěl i k závěru, že určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva. V posuzovaném případě by příznivý dopad na právní postavení žalobce při vyhovění žalobě o určení vlastnictví spočíval pouze v možnosti žalobce ucházet se o nabytí nemovitostí, avšak druhý žalovaný by stejně neměl povinnost s ním uzavřít kupní smlouvu. Kromě toho nelze přehlédnout, že řízení na vklad vlastnického práva pro prvního žalovaného bylo přerušeno a vlastníkem nemovitostí dle výpisu z katastru nemovitostí tak je dosud druhý žalovaný, a proto není dán naléhavý právní zájem na určení vlastnictví druhého žalovaného.

Rozsudek okresního soudu tedy byl jako věcně správný potvrzen dle § 219 o.s.ř.

Žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný a je tedy povinen nahradit žalovaným náklady tohoto řízení ve smyslu § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Náklady odvolacího řízení prvního žalovaného spočívají v nákladech jeho právního zastoupení, a to v odměně ve výši 20.000,- Kč, dvou paušálních náhradách hotových výloh a 300,- Kč, v náhradě za ztrátu času ve výši 120,- Kč, v cestovním z Ostravy do Hradce Králové a zpět ve výši 2.956,- Kč a v DPH ve výši 4.703,- Kč; celkem činí náklady odvolacího řízení prvního žalovaného 29.459,- Kč (§5 písm.b) vyhl.č. 484/2000Sb. ve znění vyhl.č. 277/2006Sb., § 13 odst. 3 a 4 a § 14 odst.3 vyhl.č. 177/1996Sb. ve znění vyhl.č. 276/2006Sb., § 13 odst.3 o.s.ř.). Náklady odvolacího řízení druhého žalovaného spočívají v cestovním ve výši 28,- Kč.

pokračování

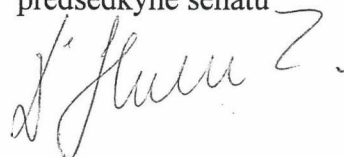
19Co 557/2007 - 176

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** odvolání přípustné.

Dospěje-li dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam, **j e** proti tomuto rozhodnutí možno podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí. Odvolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V Hradci Králové dne 28. února 2008

JUDr. Ludmila Sladkovská
předsedkyně senátu

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 144/2019

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 16. dubna 2019

XY

Vážený pane magistře,

na základě Vaší žádosti ze dne 11.4.2019 Vám v příloze zasílám požadované rozsudky č.j. 7 C 25/2007-134 a č.j. 19 Co 557/2007-173

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: 2x rozsudek

Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 01 Ústí nad orlicí

V Praze dne 16. dubna 2019

Žadatel: XZ

**Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím**

*Elektronicky prostřednictvím elektronické adresy podatelny
povinného subjektu podatelna@osoud.uno.justice.cz*

Bez příloh

2. ŽÁDOST O POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- [1] Žadatel žádá nadepsaný povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), o poskytnutí následujících informací:
- (i) poskytnutí kopie rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28.2.2008, č.j. 19 Co 557/2007-173.
 - (ii) poskytnutí kopie rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 25.7.2007, č.j. 7 C 25/2007-134.
- [2] Žadatel žádá o poskytnutí výše uvedených informací písemně v elektronické podobě na svou výše uvedenou elektronickou adresu pro doručování. V souladu s § 17 odst. 3 InfZ žádá Žadatel o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány, na tutéž elektronickou adresu, a to včetně poskytnutí údajů pro provedení bezhotovostní platby.

XY